

ANEM

Asocijacija nezavisnih elektronskih medija
Association of Independent Electronic Media
Beograd, Marsala Birjuzova 13a, tel/fax: ++ 381 11 26 22 467, 32 86 355

Влада Републике Србије

г. Ивица Дачић,

заменик председника Владе и министар унутрашњих послова

Немањина 11

Београд

Београд, 2.2.2010.

Поштовани,

Обраћам Вам се у име Асоцијације независних електронских медија (АНЕМ), као пословног удружења које у свом саставу окупља више од 40 медијских кућа сталних чланица и више од 60 медијских кућа придружених чланица, од којих свака у свом саставу има један или више електронских медија.

Разлог нашег обраћања је забринутост чланства изазвана бујањем радио пиратерије у Србији и неспособношћу надлежних органа да се са истом изборе.

Подсетићемо Вас. У складу са чланом 50. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 98/2006), свако је слободан да без одобрења, на начин предвиђен законом, оснива новине и друга средства јавног обавештавања, а телевизијске и радио-станице оснивају се у складу са законом.

У складу са чланом 38. Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/2002, 97/2004, 76/2005, 79/2005, 62/2006, 85/2006, 86/2006, 41/2009), физичко или правно лице не може да емитује радио или телевизијски програм уколико му претходно Републичка радиодифузна агенција (РРА) није издала дозволу, осим у случају јавних радиодифузних сервиса, који своје право да емитују радио или телевизијски програм црпу непосредно из Закона.

Саставни део дозволе за емитовање програма је дозвола за радиодифузну станицу (дозвола за радио станицу) коју на захтев РРА издаје Републичка агенција за телекомуникације (Рател), у складу са Законом о телекомуникацијама и Планом расподеле радио фреквенција.

Ситуација у пракси, међутим, одудара од оне која је прописима предвиђена, и то утолико што према подацима Ратела, у овом тренутку у Србији имамо чак 181 пиратску станицу која програм емитује без издате дозволе РРА и Ратела.

Ово је у директној супротности са начелима регулисања односа у области радиодифузије, предвиђеним чланом 3. Закона о радиодифузији, и то конкретно онима који се тичу рационалног и ефикасног коришћења радиофреквенцијског спектра као ограниченог природног богатства, примене међународно признатих норми и принципа који се односе на област радиодифузије, те подстицања развоја радиодифузије и стваралаштва у области радија и телевизије у Републици Србији.

Емитери са легално издатим дозволама плаћају накнаде за емитовање програма, накнаде за коришћење радиофреквенција, накнаде колективним организацијама за заштиту ауторских и сродних права. Истовремено, неспособност надлежних државних органа да се изборе са пиратеријом, ставља их у ситуацију да воде тржишну утакмицу са, по подацима Ратела у овом тренутку 181 пиратском станицом, које нити плаћају накнаде за емитовање, нити плаћају накнаде за коришћење радиофреквенција, нити накнаде колективним организацијама за заштиту ауторских и сродних права. У условима кризе, оваква борба унапред је изгубљена. Истовремено, губи и држава, и то не само новац који би био прикупљен од накнада, већ и дугорочно, због девастирања сектора који је од изузетног значаја за даљу демократизацију друштва.

Сматрамо да је начин на који се држава до сада борила са радио пиратеријом непримерен. Ни РРА, нити Рател, сами не поседују механизме који би омогућили ефикасно спречавање радио пиратерије, те се показује да је неопходан виши ниво сарадње и садејства наведених органа са министарством унутрашњих послова и полицијом.

У наведеном смислу, указујемо Вам, да су, по нашем мишљењу, Кривичним закоником Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009), предвиђена два кривична дела која се несумњиво врше пиратским емитовањем.

Прво, чланом 149. став 2. КЗРС предвиђено је да ће се новчаном казном или затвором до једне године казнити свако ко неовлашћено спречи или омета емитовање радио и телевизијског програма. Пиратским емитовањем на фреквенцијама које нису усклађене са Планом расподеле радио фреквенција, по правилу се изазивају сметње којима се неовлашћено омета емитовање радио и телевизијског програма легалних емитера, односно врши горе цитирано кривично дело.

Друго, чланом 353. КЗРС предвиђено је да ће се новчаном казном или затвором до две године казнити свако ко се неовлашћено и за награду бави одређеном делатношћу за чије обављање је по закону или другим прописима донетим на основу закона потребна дозвола надлежног органа, односно надлежног субјекта. У конкретном случају емитовањем без Законом о радиодифузији предвиђене дозволе, и то емитовањем комерцијалних садржаја- реклама и огласа које пиратски емитери емитују за награду, по нашем мишљењу врши се горе цитирано кривично дело.

Размере у којима се врше наведена, а могуће и друга кривична дела, чине неопходним додатни ангажман министарства унутрашњих послова и полиције. Са изнетог, **молимо што хитније заказивање састанка**, на коме би Вас детаљније упознали са размерама проблема са којима се наше чланице суочавају и саслушали Ваше мишљење о могућности да се министарство и полиција ангажују у циљу ефикасне заштите правног поретка у области радиодифузије.

С поштовањем,

Саша Мирковић,
председник АНЕМa